

CON ONG

tuần báo phóng sự đôi lập ra rít

5

từ 10-11
đến 17-11-67

5 tí

CỬA TIỆM 101 VÕ TÁNH SAIGON

Chủ nhiệm MINH VỒ

Đầu bếp THƯƠNG SINH

ỔNG NÓI VÀ ỔNG NGHE 91.905

số này ký giả thể thao thẳng vũ phê thuật trận cầu nảy lửa giữa hai hội
NỘI CÁC BẦU LỘC ĐỤNG CON ONG BẦU MINH VỒ

CHẤP THUẬN NỤ CƯỜI

Tuần báo CON ONG đã may mắn ra đều được bốn số giữa sự hoan nghênh nhiệt liệt của mọi người. Đồng thời, một số độc giả cũng lo lắng cho "tuổi thọ" của CON ONG. Với lối đùa cợt, châm biếm khá táo bạo, ai cũng nghĩ là báo sẽ gặp trở ngại.

Chúng tôi không tin như vậy. Từ bao lâu nay, không khí văn nghệ miền Nam kết bằng những vòng hoa đen, hoa tím ngắt. Những bài ca, tiếng thơ phản chiếu tâm hồn bế rạc, suối mướt, chủ bại... ai đã giúp gì cho thanh niên, cao đất nước này ngoài công việc cõ xúy cho cuộc sống bê tha, trụy lạc?

Chấp nhận nụ cười, CON ONG quyết đánh bạt không khí ủy mị đang làm bại hoại xã hội ra khỏi mảnh đất cuối cùng của tự do. Từ hồi nói các chiến tranh được thành lập, cường độ trào phúng của nước nhà đã được giải tỏa. Là người Việt Nam mà không biết cười đi dôm, không biết nói tiếu lâm, không giữ được bình tĩnh trước tác dụng sâu sắc của loại văn, thi, họa trào phúng để chỉnh đốn lại phong cách thì đầu, phải là người Việt?

Làm báo khó. Làm báo trào phúng lại khó hơn. Những đụng chạm nhỏ sẽ không tránh khỏi. CON ONG ước mong một sự chấp nhận đầy xây dựng của quý vị, nhất là chấp nhận một thái độ sống cao đẹp, một đường lối lạc quan cách mệnh tối cần yếu cho giai đoạn: xây dựng dân chủ, cải tạo xã hội và phục hồi hòa bình hiện tại.

**không tán thành
giải pháp chính
phủ liên hiệp**

Lệ thường, con khó sinh là đứa trẻ bệnh hoạn. Có khi là quái thai. Từ lễ tuyên thệ nhậm chức của Tổng thống, không ai không mong tin tân chính phủ. Mỗi ngày, các nhật báo loan truyền sáu, bảy danh sách khác nhau, trái ngược nhau. Hôm nay, Thủ tướng Lộc trình diện nội các gồm một số mới và đa số cũ. Mới và cũ không thành vấn đề. Mục tiêu chính phải là thành phần có hiệu năng và trong sạch. Muốn có hiệu năng thì yếu tố tiêu quyết là thành phần phải thuần nhất. Nghe đồn, mấy lâu nay, Thủ tướng Lộc rất khổ tìm vì xu hướng muốn lập một chính phủ gồm đủ màu sắc tôn giáo, địa phương. Chúng tôi phân đối xu hướng đó vì nó sẽ cho ra một chính phủ "bốn món ăn chơi" hay "tạp pín lù".

Chính phủ liên hiệp sẽ không làm được việc vì ông ủy viên nào cũng sẽ "đi công vi tư", lấy tài lực quốc gia để phục vụ cho tôn giáo, đảng phái của mình. Ngược lại, ông nào có khí tiết muốn "đi tư vi công" thì cũng hại. Bởi, ông ủy viên Phật giáo sẽ chèn Phật giáo vì sợ mang tiếng thiên vị, ông Ủy viên Thiên Chúa giáo lại cản trở việc Công giáo để ra cái điều mình vô tư! Kết quả, chương trình "cải tiến xã hội, xây dựng dân chủ, Tranh thủ hòa bình" của liên danh Nguyễn Văn Thiệu, Nguyễn Cao Kỳ phải gãy đổ.

Nhà nước, bây giờ không nên có mặc cảm độc tài. Hãy làm việc theo ý mình. Dân bầu các vị ra là giao cho quý vị cái quyền đó. Cứ việc lập ê kíp của mình mà làm việc. Làm cho tốt, cho hay, cho trong sạch, cao thượng là đủ. Một mai ê kíp của quý ngài tỏ ra bất lực và tham nhũng, dân sẽ lễ độ mời các ngài xuống cho người khác thay. Chứ bây giờ, các ngài muốn trấn an kẻ đối lập bằng cách chấp nhận một chính phủ hỗn hợp—chắc chắn là kém hiệu năng vì không thuần nhất—là vô hình chung các ngài đã phụ lòng dân, coi thường lá phiếu của cử tri và mâu thuẫn ngay với chương trình vận động tranh cử của mình. Chính vì cái xu hướng ủy mị muốn lập chính phủ "bốn món ăn chơi" đó mà nhà báo, nhà dân cứ đồn đãi những tin về sự lục đục giữa cụ nọ, cụ kia một cách rất khôi hài... mà ai cũng tin là thật. Thế thì, trong bước đầu đã linh linh rồi. Tất cả những xu hướng dung hòa phải xếp lại.

- Lập một ê kíp đồng tâm nhất trí mà làm việc.
- Cố gắng chọn người hăng hái và trong sạch.
- Chịu phê bình dù cho cay đắng bao nhiêu cứ cái trò xào nấu cũ, chắc chắn hiệu năng chính phủ sẽ không có và uy tín chính phủ cũng có thể, theo đó mà tiêu tủng luôn.

Ôi, thấy cái buồn mà không nói thì chịu sọ nôi! Ấu là cứ nói! Chính phủ có nghe hay không cái đó còn tùy.

Việc đáng làm là làm cho khỏi thẹn đã

MINH VÕ

mình vô đối lập với nhà nước bếp nhỏ đối lập với nhà nước

Bốn món ăn chơi

Lại xảy ra một sự dọn dẹp nhà bếp. Đầu bếp cũ « a đi o » bếp núc để đám nôi, nôi, xong, chảo đứng ở cửa bếp, nhìn theo mà cảm khái một câu trong «Quốc Văn Giáo Khoa Thư», rằng: «Ồ, cái cảnh biệt ly sao mà buồn vậy!»

Nhưng mà «buồn vậy», thì cũng buồn vậy vậy thôi. Rồi người dân và quên bưng lúc nào không biết. Nồi niêu, xoong, chảo tiếp nhận một đầu bếp mới bằng những khẩu hiệu mòn teo như là «hân hoan đón mừng đầu bếp mới», hay «hà hê chào đón đầu bếp mới».

Đầu bếp mới bắt tay vào việc... phục vụ cái lỗ mồm con người ngay tút xuyết. Gã bêu diễn một đường bốn món ăn chơi rất ngoạn mục. Ăn chơi, diễn Tây bồi là «manger et jouer» mà diễn Mèo bồi là «eat and play». Ăn chơi khác ăn... chơi. Bốn món ăn chơi khác ăn... chơi. Bốn món ăn chơi không phải là bốn món ăn chơi. Bốn món ăn chơi đã bị liệt vào thành phần... ngoài vòng pháp luật. Và sở nhà nước ghi bốn món ăn chơi: Hít tó phe, cờ bịch, rượu chè, đờ điem. Chứ Tàu dịch rằng «tứ đồ tương».

Bốn món ăn chơi thơm phức, ăn một lại muốn ăn hai. Nhưng ăn chơi không, ăn chơi bồi, ăn lấy đẹp, ăn dọ dẫm tình hình, ăn lấy hưởng lây hoa luôn luôn làm vào tình trạng... đội... Ăn chưa tiêu đã đội rồi. Mà, ở cái nhà bếp Giao Chỉ này, mấy chục năm nay, đầu bếp nào cũng thích nấu bốn món ăn chơi, mà ri sền Phi lip nhỏ rất bắt mắt. Bốn món ăn chơi chỉ khoai khoai bọn chủ, bọn đếch cần ăn cơm Giao Chỉ mà vẫn phây phây sống và chơi, chứ lũ dân đen ma ri sền, phi lip nhỏ cần ăn để sống để hùng hục làm việc thì phần đời bốn món ăn chơi quyết liệt lần này.

Hãy nghe đại diện lớp dân nghèo tại xã hội bếp... đối lập với đầu bếp:

— Ông đầu bếp, chúng tôi chán ăn chơi rồi. Ăn chơi không có no cái bao tử. Tụi tôi đói, cần ăn lấy no chứ cóc cần ăn làm dáng. Yêu cầu hủy bỏ bốn món ăn chơi.

Đầu bếp nhún vai:

— Ăn chơi xong mới ăn thật. Ta ăn súp rồi ta dớp một miếng bíp tếch, ngon lắm cơ.

— Chúng tôi húp súp mấy chục năm lền, chờ hoài chả thấy bíp tếch cái c n mẹ gì.

— Lần này sẽ có.

— Tuổi, «sê» lâu quá. Ông làm ơn cho chúng tôi ăn cơm Giao Chỉ nấu bằng gạo Mỹ đi. Chúng tôi chán miếng bíp tếch hứa hẹn rồi.

— Phải để tôi hứa hẹn chứ.

— Không thích hứa hẹn nữa.

— Vậy có giỏi làm gì thì làm đi!

— Chúng tôi sẽ... đối lập. Đầu

bếp dọa:

— Đối lập thì cháo cũng đừng hòng húp!

Rồi bỏ đi.

BẾP NHỎ

BÁO CHÍ SAIGON VIẾT VỀ CÁI CHẾT VĨ ĐẠI CỦA NHÀ ÁI QUỐC PHÒNG TÍCH TỰ NHIÊN CÁC ĐOÀN THỂ CHÍNH TRỊ, CÁC ỨNG CỬ VIÊN TỚI PHÙNG VIẾNG ẦM ẦM

Chiều hôm sau, mấy chục nhật báo từ lý tưởng đến lá cải, xuất bản ở Saigon, đều loan tin cái chết vĩ đại của ký giả Phòng Tích, nhà ái quốc hiếm muộn trong thời đại mạt Giao Chỉ. Nhật báo «Con Đuôi» của trang quốc mầu Thập Thành sút tất cả quảng cáo thuốc lặn, quảng cáo giới thiệu các lang tây, lang ta chuyên trị lậu Phi Luật Ân, Đại Hàn để đăng tải những bài tưởng niệm, những bài chống Mỹ, tư tưởng Phòng Tích và hình ảnh bất khuất của nhà báo chân chính nhất Giao Chỉ.

Ngày hôm sau, mấy chục nhật báo từ lý tưởng đến lá cải, xuất bản ở Saigon, đều loan tin cái chết vĩ đại của ký giả Phòng Tích, nhà ái quốc hiếm muộn trong thời đại mạt Giao Chỉ. Nhật báo «Con Đuôi» của trang quốc mầu Thập Thành sút tất cả quảng cáo thuốc lặn, quảng cáo giới thiệu các lang tây, lang ta chuyên trị lậu Phi Luật Ân, Đại Hàn để đăng tải những bài tưởng niệm, những bài chống Mỹ, tư tưởng Phòng Tích và hình ảnh bất khuất của nhà báo chân chính nhất Giao Chỉ.

Ngòi bút vàng — cho Phòng Tích ngồi nhậu ở quán ven chợ Tân Định và đang đấu với mấy em chiêu đãi viên. Hồ Lô phía ra là Phòng Tích khuyen các em gái Giae Chi nên yêu đất nước, nên tát vào mặt mấy thằng Mỹ vô liêm sỉ bằng cách không cho chúng nó bầu véo nếu chúng nó không chi mỗi cái véo một lá xanh.

Tại sao lại một đô la xanh? Hồ Lô bên phía thêm trong giai thoại phòng Tích «đang trên nhật báo «Dương Thai» như vậy: Đô la đô cóc phải là tiền Mỹ. Đô là thứ M.P.C. tức Military Payment Certificate, là thứ... giấy tiền mà đem ra ngoại quốc chỉ có cách đốt tiền ôn hoàng dịch lệ. Dầu ta có cả núi đô la đó, cầu là lướt một đường độc lập...nhập cảng thứ gì cóc phải của Mỹ, ta đành thua. Ta đành van đàn anh chi tiền đời đô ra xanh cho ta. Đàn anh chi tiền không muốn đô la xanh chạy vào băng của anh Tây già De Gaulle hay bà hoàng hom hem Elizabeth sai nhi, ta đành chịu, đành mua hàng hóa các kếp của đàn anh. Do cái sự bắt bí đó nhà ái quốc Phòng Tích mới nổi giận «tinh thần viện trợ» của Mỹ mà xúi dục các em bán ba các em được, các em me Mèo phải rđt tia đô la xanh phục hồi nền kinh tế quốc gia! Các em bán ba các em được, các em me Mèo lớp lớp hưởng ứng lời kêu gọi của nhà ái quốc cực đoan phòng Tích, «bóc lột để quốc tung bưng».

Chính quyền Mỹ, ở Saigon bèn có phản ứng mãnh liệt. Trên ra đi ô vì tê lê vi di ông Mỹ, mỗi ngày cả trăm lần, người ta leo nhèo khuyen lính Mỹ tiết kiệm, thắt chặt hầu bao, chặt đồng bạc Giao Chỉ ra từng miếng mà chi tiêu! Những cái hình vẽ anh lính Mỹ hào huê, chiến sĩ dân chủ và cứu sống kẻ nghèo dùng giây lưng da buộc bó bạc của mình hay lấy con dao phay... chặt bạc ra từng mảnh đã lềm bằm mất dân Giao Chỉ và mia mai câu tuyên bố của Phó Tổng Thống Hăm phây «Chúng ta viện trợ Giao Chỉ với tinh thần của La Fayette».

O CẦU THỦ NHÀ NƯỚC NGUYỄN TẤN HỒNG CẤP THÊM ĐÔI CHÂN GỖ ĐỂ CHẠY. O LỐI BIỂU DIỄN MỚI CỦA NHÀ TIẾP ỨNG CÔNG CHÁNH BỮU ĐÔN: «ĐÁNH XE KHẮP KHẾN VÓ CÂU GHẬP GHỀNH O BA TÀU ĐÁNH CÁ CON ONG THẮNG NỘI CÁC HAI BÀN HUÊ KỂ NHƯ THUA.

NỘI CÁC ĐỤNG CON ONG

Sáu tiếng đờng hồ sau khi nhận cờ Tấn Phong của Chủ tịch Tổng Cục Nhà Nước, đội bóng tròn Nội Các của ông bầu kiêm thủ quân kiêm thủ môn Nguyễn Văn Lộc đã ra quân liền tù tì tại sân cỏ Độc Lập để tham dự giải Đối Lập với các đội cầu khét tiếng trong làng cầu báo báo bô. Trận đầu ta, đội bóng tròn Nội Các đụng hội nhà nghề nổi tiếng đá móc, đá rừng, đá vó «căng gu ruy» Úc Đại Ly, đá chết bô là hội Con Ong của ông bầu chí sĩ Minh Võ.

Trên mười hai triệu khán giả đã dự khán trận cầu sôi nổi, quyết liệt này. Năm mươi ngàn ủng hộ viên phát báo Con Ong «súp pơcte» cho gà nòi của mình. Bên đội cầu Nội Các hầu hết công chức được phép bỏ sở tới sân cỏ hoan hô đội cầu Nội Các để các cầu thủ... nhà nước lên tinh thần. Anh nào không đến sân cỏ sẽ bị giáng chức hoặc thi yê chuyên xa Saigon. Trận đấu hứa hẹn nhiều pha giạt gân.

Thành phần hai đội cầu sắp xếp như sau:

- NỘI CÁC**
 Nguyễn Văn Lộc
 Trương thái Tôn   Nguyễn chánh Lý
 Bửu Đôn
 Lương thế Siêu   Phó bá Long
 Tăng k Đông Trữ Y Tr   Đỗ Tôn t   Trình Ng tấn Hồng

phóng sự nghị ngợm THẬP NGUYỄN

Nhờ phó Tổng thống Hàm một tí. Còn lâu các ông mới học được tinh thần La Fayette. Nếu có tinh thần La Fayette, một ly ông lão thôi, chúng tôi đã chiến thắng Cộng Sản từ khuya, cóc cần người Mỹ dội bom Bắc Kỳ...

bạc sang đây giúp dân Giao Chỉ tiêu diệt Cộng sản mà lại sợ ma rì sến, đười, gái bán ba, me Mèo Giao Chỉ phá hoại nền kinh tế tài chính vững nhất thế giới của mình thì, thưa với thế giới tự do, trung lập, trung lập thân Cộng, Cộng sản cu ly, đười nước tôi qua thật đáng đồng cơm bát gạo. Đười Giao Chỉ còn đáng nề nang hơn Trung Cộng, hơn Nga Xô viết dưới con mắt người Mỹ!

Bởi lẽ đó, những kẻ sẽ giành chủ quyền quốc gia, sẽ làm cho người Mỹ nề nang dân tộc có năm nghìn năm văn hiến, nhất định không thể là quý cụ thượng sĩ, hạ sĩ trong Thượng thổ, Hạ tá, nhất định không thể là liên danh Bạch Tượng với đại chí sĩ Trần văn Lâm và bà nghị cái Nguyễn văn Thơ như danh Phan Thị Nguyệt Minh, một nữ lưu chơi lợi cây đèn đầu liên đới ở kỷ nguyên cũ. Mà phải là các em gái cứng của tổ quốc, các em gái vì yêu tổ quốc, bằng lòng làm me Mèo, đười, gái bán ba.

«Hỡi các em, hỡi những trang nữ anh kiệt của anh, của lòng anh.

Các em đã làm cho cả nước Mỹ lo sợ vàng ở Fort Knox biến đi, các em gây ra sự khủng hoảng cho một đại cường quốc mà các em khiêm tốn, không hề hé răng. Vàng ở Fort Knox mà rơi, nước Mỹ sẽ mất chức anh Hai chi tiền. Thế giới tự do của chúng ta đang nhờ và chú Sam nhưng không ưa gì chú Sam. De Gaulle cay cú chú Sam lắm, cũng có làm gì nổi ngoài thành tích đẩy Áng Lê ra khỏi thị trường chung Âu Châu. Đây Áng Lê tức là gián tiếp cấm rừ Mèo. Các em đã trở thành đồng chí của anh Tây già De Gaulle. Các em làm những kẻ cay cú Mỹ trên thế giới kính phục các em và riêng anh, anh hãnh diện vì các em. Ôi, anh đã hãnh diện vì nước ta có ngót năm ngàn năm văn hiến, có Bảo Tàng Viện, có Siêu Thị, có Vô Tuyến Truyền Hình với nhiều chương trình mà coi nó tức là uống thuốc táo bón đang đi cầu chớ phải rặn, anh còn hãnh diện vì nước ta có các em, các em, các em đười, me Mèo, gái bán ba đang âm thầm ngày đêm lột đó la xanh của Mỹ để phục hưng nền kinh tế quốc gia.

Bốn năm sau, các em nhự ra ứng cử thượng viện và

hạ viện nghe các em. Anh sẽ bắt chức nhà học giả Hồ Hữu Tường, làm một phát CHẶNG ĐANG ĐỪNG ủng hộ các em vào hàng được quốc hội. Thành tích các em vĩ đại lắm. Chắc chắn là ăn đứt nữ lưu Phan nguyệt Minh, Kiều mông Thu...

Đoạn trên đây là tư tưởng của nhà báo, nhà ái quốc Phòng Tích thuở còn sống nhân rằng, Ký giả Hồ Lô đã có đóng trong một bài báo «Sáng giá». Để làm gì? Xin thưa ngay, từ nó có phủ phàng, đều trá: Đề che đậy bức hình phong tích chụp lúc đang đấu láo, gạ gẫm, tấn tỉnh về tiền mí lý các em chiêu đãi viên. Và Hồ Lô thành công. Ba chục nhật báo Sài gòn đăng hình Phòng Tích với các «lê dzăng» này lừ của Hồ Lô. Hãng thông tấn xà AFP một hãng thí-h loạn tin xô Mỹ, đã đòi mua độc quyền bằng được tấm phim Hồ Lô đang giữ. Ký giả Hồ Lô, tự nhiên có ngót trăm ngàn trời ơi, đất hời. Hân cang «trường niệm» Phòng Tích hân hơn. Đến nỗi, nhà báo Kiến Nghị phải ghen sự tiếc thương bạn và thức cả đêm viết đủ bốn bài uất hận, bi đát, hào hùng, sớt xa và dầm máu lệ.

Trên những nhật báo khác, ngoài hai tờ «Con Đười» của Thập Thành và «Đường Thai» của Chân Kinh đều đăng bài trường niệm công đức và sự nghiệp của chiến sĩ Phòng Tích. Mấy tờ tiếng Anh chỉ làm sơ sơ riêng tờ tiếng Pháp của Tây đồn đ ền viết thật kỹ. Saigon bỗng sôi nổi về cái chết của nhà Đại ái quốc Phòng Tích. Người ta quên hết mọi chuyện, quên cả chuyện nhà sư phi thường Thích Trí Quang che dù ngồi trên ghế đá vườn sao trước dinh Độc Lập, quên cả học giả Hồ Hữu Tường với tiếng kêu bìm bịp Đảng Đàng Đùng. Không chỗ nào có người đọc báo là không bàn tán chuyện Phòng Tích. Có kẻ đã đổ vạ cho Việt Cộng bỏ thuốc độc hại Phòng Tích để «chờ» Mèo. Có kẻ cam đoan là sẽ «xia» những vào vụ này. Đi xa hơn, có kẻ quả quyết «Đor bỏ» Tây thanh toán Phòng Tích vì không lợi dụng được Phòng Tích vì Phòng Tích là nhà ái quốc cực đoan.

Rất nhiều đoàn thể chính trị, cách mạng ngõ những lời đạo tạ búa lớn trên nhật báo dưới nich thức «Bãi cấy đang trả tiền» là sẽ làm to vụ này, sẽ phúng viếng, sẽ tổ chức một cái quốc táng. Lại có đoàn thể ra tuyên ngôn, viết kiến nghị, quyết nghị phản đối những âm mưu «sát hại các nhà ái quốc bất cứ từ đâu tới». Đoàn thể này toan «gãi» chính quyền Đầy Nể chính quyền nếu bóng vía, gọi ông chủ tịch, dúi riêng cho tí tiền xe pháo, cần «phản đối» sẽ như vậy ở hôm sau «Phản đối Việt Cộng sát hại các nhà ái quốc» Có đoàn thể dự định sẽ khiêng quan tài chứa xác nhà ái quốc Phòng Tích đi khắp phố phường Saigon xuống ngã Ba Ông Tạ, Chú Ía Chuồng Chó để cổ võ tinh thần yêu nước.

Mỗi khi có một nhà ái quốc gục xuống, dù gục dù gục xuống vì tự tử, vì thương mã phong, vì bị ám sát hay vì chân đời bởi đi mí lý meo vợ bắt gặp về nhà i eo, rĩa rối uống thuốc chuột chết sùi bọt mạp là y như rằng, các đoàn thể chính trị, cách mạng ở đây lên tiếng rất hùng dũng, trịnh trọng và nặng trĩu đôi vai thương... đặng chí.

(KỶ SAU TIẾP)

nội các hầu lộc đụng con ong của bầu minh vô

CON ONG

Minh Vô
Bếp Nhỏ Mỡ Béo
Thương Sinh

Đê Húc Càn Kiềm Tục

Ma Cạo Phong Ngựa Nã Cầu Phòng Tích Kiến Nghị
Cả hai đội cùng có một lực lượng phòng hồ xuất chúng và thâm hậu.

NHỮNG CÚ ĐÁ MỐC

Bên Con Ong trao cho thủ quân Nguyễn văn Lộc một «co lếch sông» tuần báo Con Ong làm kỷ niệm. Bên Nội Các trao cho thủ quân Minh Vô cái bông giấy đặc biệt 500 ram mua vào chợ đêm và được trừ «hối xuất quân bình» để thất chặt tình giao hảo. Rồi, khi trọng tài Eo ước Bunke thổi một phát còi, đội Nội Các giao banh trước. Trung phong cô hương Trần văn Đồ hát nhẹ bóng cho tá ứng Phó Bá Long.

Nhà cầu thủ... lao động, ngôi sao mới toanh trong cầu giới chính trị phát banh sâu xuống góc phải cho nhà tá biên... Cựu chiến binh Nguyễn Tấn Hồng.

Qua mấy mùa bóng, cầu thủ cựu chiến binh lại lấp thêm đôi chân gỗ vào đôi chân thật nên sức chạy thật là hung hãn. Tá biên Hồng đuổi kịp bóng, đá vào giữa. Rất tiếc nhà tá nội canh nông Tôn Thất Trình luống cuống đá hụt nên bóng vào chân kiêm tục. Anh này thầy nhẹ cho Phòng Tích «pát xê» cho trung phong Nã Cầu: một Eusebio Giao Chỉ Nã Cầu đem bóng lên, qua vệt vôi giữa sân. Tá ứng lao động Phó Bá Long ra cản. Nã Cầu thêu dệt một đường bóng «tắt đèn» nghĩa là làm cho đối thủ tối tăm mặt mũi. Đường bóng đó tấn công vào

cái sự cu ly Đại Hàn, Phi luật Tân và Mỹ sang Giao Chỉ có khí hơi đông và «chớp» hết các chỗ ngon của cu ly Giao Chỉ, Đường bóng đòi hỏi cầu thủ lao động Phó Bá Long phải lưu tâm ngay vấn đề này, phải đuổi vợ bọn thất nghiệp ngoại quốc sang đây làm cu ly mà nó lại cứ tưởng nó giúp Giao Chỉ chống Cộng Sản nên cũng làm bộ, làm tàng ra rít. Hơn thế nữa, vì sự cu ly ngoại quốc qua đây, cu ly Giao Chỉ lâm vào tình trạng... hàng vạn người tranh nhau xĩa răng cho mấy con cạp trong số thứ. Nhà tá ứng lah động bị Nã Cầu quần toát mồ hôi. Khán đài bình dân vang dội lời hoan hô tận thường. Lên tinh thần, Nã Cầu Hoa lá cánh biểu diễn. Bất chợt, nhà tá ứng lao động Phó bá Long phá bóng khỏi chân trung phong Nã Cầu bằng thế đá... Hứa hẹn. Anh em cu ly yên chí, Phó này mang họ Phó tức là anh em mí lý thợ. Phó mồm hay thợ mồm thì cũng như nhau. Tôi sẽ vì anh em, đá trái bóng vào sự tranh việc của anh em. Khán giả bình dân la hoan hô. Rất vô tư.

Tiếp ứng Bửu Đôn với Đường Banh Kháp Khênh Vó Câu Gập Ghềnh

Trái Hứa Hẹn do nhà tá ứng lao động Phó Bá Long tuy không mấy huê mỹ nhưng «ấn truyền» được cho nhà hữu nội Trần văn Lữ Y tức Trần văn Louis của thời tên ta chưa được «đồng hóa» tên tây, thời của những Nguyễn Ngọc Georges, Trần Robert, Lê Thị Marie de la Fontaine rất thịnh hành và anh dũng. Nhưng hơi buồn là hữu nội Lữ Y đã bị Phong Ngựa lướt qua, cướp mất bóng. Cầu thủ Phong Ngựa vừa «mơ nê» vừa gái đui... ghé uối, qua mặt nhà hữu ứng... giao thông vân tải. Dù nhà hữu ứng này cậy có phần lực cơ của E Giao Chỉ cũng không đuổi kịp Phong Ngựa đành đứng nhìn nhà

phê thuật của THẮNG VŨ

tiếp ứng Bửu Đôn trở tài truy cản.

Phong Ngựa nhảy cồm lên rồi ngã ngồi âm bụng nhân nhó, trêu chọc đối thủ. Đó là một lối võn về ma triết lý sâu xa của túc cầu giải thích nôm na như sau: Những con đường của chúng ta, những nẻo đường Saigon, Gia Định, Chợ lớn đầy ổ gà và ổ vịt. Công chánh đào lên sửa chữa rất... quyết liệt rồi lười không chịu lấp ngay. làm khối kẻ gầy rãng, vỡ mặt và té nhào xuống chết toi chằng kịp để chúc thư nhỏ bà con làm đơn đơn bồi thường. Đường ta ta cứ đi nhưng đi về thì hoặc đập ngực hoặc đau bụng kinh niên hoặc bị bệnh... trĩ. Và đèn đóm, ổ lá là, đèn đóm là sự tối mù muôn thuở. Cúp gì cúp hoài. Phàn nào thôi chứ. Nhờ các ông một tí Đường bóng cùng lối võn về của Phong Ngựa bảo cho đối thủ... công chánh Bửu Đôn biết rằng, ông nhận vai trò tiếp ứng, liệu ông dám tuyên bố sẽ làm cho đường xá bớt biến thành sông ngòi mùa mưa, công rãnh hết bí tắc, hết tai nạn ổ rã, ổ cá nhân trên những nẻo đường Việt Nam, ôi những nẻo đường Việt Nam không? Và còn tiếp tục duy trì tác phong cúp điện liên miên không?

Khán giả vô tay tướng võ tung cầu trường. Vì khán giả toàn là nạn nhân của... công chánh Giao Chỉ. Nhà tiếp ứng Bửu Đôn truy cản theo phương pháp «vó câu khắp khênh bánh xe gập ghềnh». Và, giống nhà cầu thủ lao động Phó Bá Long, tiếp ứng Bửu Đôn bên ngã người làm một cú «ngã bàn đèn» phá bóng hơi «giơ» cổ diên: Tôi sẽ, tôi sẽ, tôi sẽ, nhất định tôi sẽ này nọ...

(KỶ SAU TIẾP)

dê
húc
càn

Chuyện làm nhảm văn nghệ

cà kê dê ngỗng

Vua xuống đường Nguyễn trọng Nho vừa mời anh em trong đảng bia 33 tới nhà đớp hít một chầu. Chả là vì bạn vừa đắc cử vào hạ viện, nơi có những đảng nghị sĩ đáng suy tôn như Diệp văn Hưng, Tăng Cửu... Biết là tới cái chỗ đó sẽ ăn không được no, uống không được say, nhưng không có thằng nào nỡ từ chối. Ma Cạo bảo anh em:

— Chúng mày nhớ tới hết đấy nhé! Đề ủng hộ tinh thần cho con ngựa non. Vào hạ viện nó sẽ đá lung tung cho mà coi.

An Quần bàn chuyện chắc ăn:

— Hay chúng mình vắt theo một Johnnie Walker?...
Cà lạng gạt đi:

— Ờ, nó cho ăn gì thì ăn cái đó. Cho uống cái gì thì uống cái đó.

Gã Thâm tự nhiên khéc hu hu:

— Tao thương thằng Tuấn quá. Giá mà kỳ này vợ nó đắc cử, thế nào mà nó chẳng mời chúng mình lên Đ. Lạt, ăn nhậu đớp hít cả tháng. Nhưng vợ nó lại đi ô tô bương mắt rồi. Ờ, Tuấn ời, chúng tao thương mày quá. Còn nhớ mới ngày nào mày bỏ anh em đi làm cái Quán đốc Đài Phát thanh rồi mày cứ ở lì trên núi, không thèm tái xuất giang hồ...

Rồi nó quay sang vắt với thằng Loan mắt nhung:

— Nghe nói mày lên Đ. Lạt nói cái gì đề cho vợ chồng nó chán nản phải không?... Chúng mày giúp vợ chồng nó được có mười ngàn đồng bạc để ký quỹ mà chúng mày làm tàng đếch chịu nổi. Ông ghét mấy cái thằng nhà giàu ý của như bọn này...

Nếu cứ đề cho Gã Thâm tự do bày tỏ lòng căm phẫn thì nó chửi tuốt luốt hết, chửi vung xích chó, không chừng lại đụng chạm tới vài ba anh Hai chi tiền.

Thằng Đũa ai vội lái câu chuyện sang chuyện mấy ngày đi chơi Đ. Lạt. Nó nói tới cái hy vọng cao xa của vợ chồng thằng Tuấn. Trong một đêm tâm sự, vợ chồng thằng Tuấn đã kể cho nó nghe, nếu vợ nó đắc cử, cũng sẽ chỉ làm dân biểu trong một năm. Rồi vợ chồng nó sẽ kiếm một cơ thật đẹp, từ chức. Đề lấy tiếng rồi mưu tính một chuyện khác như ứng cử thị trưởng Đ. Lạt chẳng hạn. Nếu vợ nó làm thị trưởng, nó sẽ cố tạo một căn làng dành riêng cho văn nghệ sĩ chúng mình, đó là một nguyện vọng tha thiết nhất của thằng Hoàng Anh Tuấn, Nhưng tất cả sự đó hết rồi. Vợ nó đã thất cử, như vậy có đáng buồn hay không.

Ma cạo thờ ơ:

— Thế là ông chẳng bao giờ có nhà ở Đ. Lạt

Loan mắt nhung gọi thêm một ly cà phê:

— Ông uống thêm chất cay đắng vào người rồi mấy ngày nữa ông sẽ lên Đ. Lạt, nằm ở căn nhà có ma của thằng Tuấn để cho người nó lạnh thêm tí nữa. Ông chán đời lắm tuy rằng ông sắp cưới vợ. Tối nay chúng mày tới nhà thằng Nho nhé!

Tất cả đứng dậy bỏ đi:

Buổi tối, con đường Vô đi Ngụy tấp nập ngửa ra. Hên vào nhà Nguyễn trọng Nho đầy người. Tiếng micro âm ọc, tung bừng như ngày đám cưới. Một ông nhỏ con cười trong máy phát thanh:

— Hi hi... hôm nay là ngày vui mừng của anh Nho... Hi hi... chúng em xin chúc anh.

Vài ba em phún lên hát, tiếng chua như dấm. Thằng Loan mắt nhung ngồi cạnh "cô" Hà Văn xấn áo lên, lông tay mọc dài tua tua. Mỗi khi có người vào thì cái micro lại xướng danh nghe bực mình lắm.

— Hứa quý ngài, đây, Ma Cạo nhà báo đang lên.

— Đây Gã Thâm, một cây phóng tác James Bond.

— Đây Loan mắt nhung, nhà văn du đảng...

— Đây chị Hà Văn, nhà thơ đàn bà... có râu

— Đây, anh Dương Vy Long, nhà dân biểu cao nhất nước, vân vân và vân vân. Thỉnh thoảng lại nghe thấy tên vài ba ông quen thuộc như ông Lê hữu Bối, cô Trương Thúy Loan... Cà lạng ăn uống sắp tàn cuộc, thì thêm ông Nguyễn chí Khả.

Sau khi uống hết hai chai bia Quân tiếp vụ, Ma Cạo bèn hỏi thằng Dương vy Long:

— Thế nào, mày đắc cử rồi thì mày có cho anh em ăn uống gì không?...

Dương vy Long mơ màng:

— Có chứ! Nhưng phải đợi vài tháng nữa, ông lĩnh lương dân biểu rồi hằng hay. Bây giờ trong túi ông còn có một trăm hai mươi sáu đồng. Đáng lẽ còn tới một trăm ba, nhưng ông vừa mua cái hộp quẹt Đầu Lân mắt bốn đồng...

Nhà dân biểu cao nhất nước hứa hẹn tùm lum. Ông sẽ cho chúng mvy đớp một bữa thật no, thật say. Cà lạng nhớ điều đó. Tất cả đều giật mình khi nghe xướng danh:

— Ni cô Lam Hương tới l...

Tối hôm đó, ni cô Lam Hương đẹp lắm, đẹp hơn cả mấy cô sinh viên thích xuống đường vì Lan Hương chẳng bao giờ tuyệt thực. Em sà vào ngồi cạnh Dương vy Long. Nhà dân biểu vội né, đổi chỗ... Máy ảnh bấm tí tách. Nguyễn chí Khả lên micro ngâm thơ:

— * Em đi "duy" đó, phò dùi ghè...

Gã Thâm chửi thề:

— Mẹ nó, bài thơ đó của mày...

Ma Cạo can:

— Thôi mày, đề em nó vui chơi.

Tiếp tàn, các phún đã sửa soạn đi về gần hết. Cà đảng 33 nhìn nhau, thằng nọ bảo thằng kia:

— Đói l...

— Ừ, đói thật l... Mày biết gần đây có chỗ nào ăn không?

— Nói khã chứ không thằng Nho nó buồn. Nó nghèo mà...

Rồi cả đảng kéo nhau đi, mặc cho các đảng sinh viên đang bàn nhau chuyện mang động viên ra hạ viện. Thì ra các đảng có thể tuyệt thực, xuống đường nhưng vẫn cày đi lính.

Gọi là có mấy hàng cà kê dê ngỗng, viết đề trả nợ Nguyễn trọng Nho, trả nợ một bữa đớp "ăn không no, uống không say. Như thế này là uù cả vốn lẫn lời rồi.

con chồn bìm bịp

Đất Sài Gòn vừa xuất hiện một con chồn, Con chồn này tu luyện lâu năm trong động mác xít nên nó tinh khôn hơn người. Tháng mười tây, Ất mùi niên, con chồn hiện hẳn một nhà cách mạng lão thành; nộ đơn ra ứng cử vào hạ viện. Chồn ra tiêu cáo. ba hoa xích thố tì sẽ không vận động vận điểu, không dám áp phích, không in tuyên ngôn và không gửi ảnh in phiếu. Ai thương sót chồn hãy ghi tên Chồn Có Vách vào miếng giấy (giấy gì cũng được) và bỏ vô thùng phiếu giúp chồn. Ngày bầu cử, chồn vẫn có phiếu bầu in hình chồn và làm cầu sao chồn đắc cử hạng nhì sau một đạo thường.

NGUYỄN HẠ VIỆN
(Hậu duệ Hồ Quý Ly)

NHỜ BÀN CỦA MỎ BÁO

Ta không biết chuyện người Chồn Có Vách ra ứng cử và đắc cử. Ta loáng thoáng nghe chuyện người Hồ Hữu Tường ra ứng cử hạ nghị viện ở đơn vị I Saigon. Hồ tiên sinh vốn là học giả từng theo phiên loạn Bảy Viễn và bị thộp cổ giữa rừng Sát đầy cá sấu. Sau này, Hồ tiên sinh bảo Hồ tiên sinh chống độc tài Nhu Diêm Hồ tiên sinh cũng biết chơi cái trò... khi tức là không quảng cáo nhưng quảng cáo hơi kỹ. Hồ không in vài ngàn tấm áp phích, Hồ bảo không gửi hình in phiếu bầu, rốt cục cũng có hình Hồ trên phiếu bầu. và Hồ đắc cử sau Hồ... thường văn. Lương Hồ tranh hạ tá. Hồ học giả hết thời, có thời khôn, đứng dưới Hồ thường văn. Ta chả buồn, cười hay ngạc nhiên. Ta chỉ thấy cử tri bầu cho Hồ hơi ngờ nghệch Hồ học giả kiêu ngạo, phách lối, đếch cần ai bầu mà cử tri xúm lại bầu. Rõ khi! Ta cũng cóc nhận ra Hồ học giả tài ba lối lạc ở cái khổ nào. Có Hồ học giả hay không Hồ học giả đất nước này nó vẫn âm ương con các kê, Chồn là loài hồ. Ta ước mong Chồn Có vách không giống Hồ hữu Tường. Bởi vì nếu giống nhau ta chọn Chồn, hơn Hồ. Chồn là giống vật nó bịp ta ta tha thứ nó. Chứ người dù lão thành cách mạng, bịp ta, ta phát tòm.

Sau khi đem cái mác nghệ sĩ ra dọa em rồi. Trụ Sinh lại tần mần tìm thử xem tâm hồn chàng nó đẹp ở chỗ nào. Chả có chỗ nào đẹp cả. Họ chẳng có một nơi hơi dèm đẹp, đó là cái chỗ dấm hung hãn, dấm sừng sộ gọi mình là nghệ sĩ, vẫn cứ cảm thấy huyền hoang.

Bởi thế, khi nàng Ngọc Nhung Nương lòi ra hơn chục bộ quần áo sơ vin, nàng bảo chàng rằng: Anh chọn đi anh! Thì Trụ Sinh khinh khinh bảo rằng:

— Ở mãi trong thành phố, thấy bạn bè chúng nó lần lượt ra đi anh cứ gương thầm... Tuy rằng đi thì phải xa em. Xa những tiện nghi phố thị... Nhưng nếu không đi...

Nàng ngây thơ hỏi sau khi đã chép chép cái miệng cho trôi hết thức ăn xuống dạ dày, cô lẽ phải to bằng nửa cái bao tải:

— Không đi thì sao cơ hà anh? Em thấy thiếu gì người họ trốn quân dịch...

— Không! Trụ Sinh cảm phẫn thét lên—không bao giờ anh trốn cả. Cho dù rằng vẫn có những thằng trong bang tuổi đồng viên chúng nó dùng tiền để ở nhà ăn hít. Nhưng nó có quyền mua sự bình an của chúng nó bằng tiền, bởi vì chúng nó giàu, bởi vì còn có những thằng ngửa tay nhận tiền bọn ăn cắp xương máu toàn quân. Cho dù như thế thì anh cũng đi vẫn đi, sẽ đi, sắp đi... Đi chết bỏ... Em... Mai đây khi chúng mình xa cách nhau rồi, Ở Kinh đô trăm tài liệu bóng đèn có khi nào em nhớ đến anh không? Có khi nào giữa gác ngủ nồng nàn, trên cái giường nệm êm như mây vông, em chịu khó bỏ ra nửa giây trước khi đi ngáo mà cầu nguyện cho anh hai chữ yên lành, mà thôn thức nhớ anh lệ trào ước gối? Em! Có bao giờ em thương tưởng đến những người như anh—phải như anh—mà dùng bao giờ dùng đồng tiền có sẵn mua tranh, lấy cướp đồ ăn của vợ con binh lính chúng anh ngoài chợ... Em...

Nàng dơ một ngón tay lên. Ngón tay đỏ chót vì uàng thoa nước vôi hơi kỹ! Nàng thò thè em đêm:

— Em có bao giờ phải đi chợ? Đã có người làm. Bà cụ người làm nấu đồ ăn ngon ác!

DÊ HÚC CÀN

THƯƠNG YÊU QUÊ HƯƠNG
Xót xa khi thấy quê hương bị ngoại nhân chi phối
HÃY ĐỌC NGAY

BỒN LỪA

DUYÊN ANH

Đề tìm giấc mơ an ủi nỗi tủi nhục tiêu nhược quốc
 Đề hòa mình trong bình minh rực rỡ tương lai
 Đề tìm lại tuổi thơ và mộng ước của mình

BÚP BÈ XUẤT BẢN

ĐÃ PHÁT HÀNH TOÀN QUỐC

NHA THƯƠNG CẢNG
 SAIGON

DANH SÁCH THƯƠNG THUYỀN ĐẠI DƯƠNG VÀ VIỄN DUYÊN

dự định điều động lên Saigon trong tuần lễ
 từ 04-11-67 đến 11-11-67

Số thứ tự	TÊN TAU	Đại Diện Hãng Tàu	Thụ trách bốc dỡ	Hàng chuyên chở	Ngày đến Vũng Tàu	Nơi cập tại Saigon	Cước chú
1	LIPCOMB LYKES	A-Lac	Sovicotra	Linh tính	7-11-67	Cầu	
2	LONE STAR STATE	Transmar	nt	nt	5-11-67	Cầu	
3	ĐẠI-DƯƠNG	Đại-Dương	V.V. Minh	nt	4-11-67	Cầu	
4	GODAVERY	M. M.	STIC	nt	7-11-67	Cầu	

Saigon, ngày 3 tháng 11 năm 1967

TRUNG TÁ GIÁM ĐỐC NHÀ THƯƠNG CẢNG SAIGON

NGUYỄN ĐÌNH THIỀU

Miệng nàng chiêm chiêm cho những thứ vừa ăn thăm tá oán hơi nhiều. Trụ-Sinh bỗng đứng chỉ muốn xia răng cho nàng bằng mấy cái mũi giày!

Từ đó, chàng lại khai phá ra rằng những người con gái đẹp ít có em nào chịu khó đề ý đến chiến tranh mặc dù cuộc chiến vẫn mỗi ngày mài đi của họ những chàng trai đầy ấp những mưu toan nhất các em về làm vợ. Làm vợ theo kiểu một mái nhà tôn hai quả tim vàng.

Ồ... Năm nay, lính tráng sức mảy mà xây được những lâu đài ái tình cho em chui vào em chừa để Linh trính niên nay, với số lương cơm cối, đi trận đi mạc, đi đóng đồn ở mãi đầu cũng vườn cứ phải xách theo cả bầu đàn thè tử.

Từ những nơi đóng quân trên trời núi, cho đến những cái đồn với những lô cốt bằng đất sét... Ở đâu hễ có có lính là có cợ con.

Những đứa con nhem nước chơi với nhau ở giữa sân đồn hoặc lê la ở những lề đường dọc theo quốc lộ chơi hiên ngang cạnh những đồng cỏ đạn nám đen vì súng phun lửa. Mẹ chúng, những người liền bà Việt-Nam chịu đựng và chừa để dai nhất thế giới còn bận đi bán, đi buôn. Ông bố, vừa ngồi cạnh trên lô cốt, vừa để mắt trông chừng lũ con cho chúng nó khỏi chui vào ổ đề trong những bãi mìn, hoặc theo cái sọ dừa thay trái banh bả nhông ra đầu xe hơi chạy trên quốc lộ...

Nghĩa đến thế, nhìn bàn đồ ăn thịnh soạn đang từ từ hết veo veo theo nhịp điệu êm đềm của hàm răng người

đẹp, Trụ-Sinh đau đớn tằm gan vàng một cách kịch liệt gia truyền.

Chàng cần thận nhắc lại ý định anh hùng lịch sử của mình bằng một giọng đầy ấp tâm tình theo kiểu đi phát thanh mục thư về hậu tuyến:

— Tháng sau anh nhập ngũ. Em có khi nào nhớ đến anh không?

— Có.

— Có mỗi một phát rồi nàng lại cầm cúi ăn, tưởng như nếu không ăn thì nàng sẽ cù đỉnh thiên pháo!

— Ăn xong, nàng khèn anh bồi lại ban huấn từ:

— Cho hết xe đi.

— Thưa bà đừng bánh Flan là một thứ bần thiêu nhất đời. Nàng đồng đánh:

— Cam tươi?

— Còn ông?

Trụ-Sinh ngẫm nghĩ chàng — hôm nay — có quyền nhà gái tất cả những thứ mà chàng thèm, nhưng vốn dĩ sinh đẻ, ở nhà quê, chỉ tối ngày ăn chuối! Trụ-Sinh bèn nghiệm chuối. Chàng nhẹ nhàng:

— Chuối tiêu.

Nàng có vẻ không bằng lòng thương hại, nàng bảo Trụ-Sinh:

— Anh gọi cái khác đi. Ăn chuối tiêu chán chết. Hôm nay em muốn anh đừng làm khách.

Trụ-Sinh vẫn can đảm giữ vững lập trường, chàng vẫn bày tỏ nguyện vọng: « Chuối tiêu » của chàng một cách khẳng khái.

— Ăn xong, nàng thông thả mở ví, nàng thông thả điem trang thì cả ngày nàng không có việc gì hay hơn đề làm Rồi nàng đem ra một tập giấy năm trăm năm làm Trụ Sinh cay mắt. Trụ-Sinh nghĩ đến con mẹ chủ tiệm cầm đồ gần đường Cao-Thắng, cũng với những ngón tay măng múp đỏ tươi kia, con mẹ ấy nó nâng nhẹ đi của Trụ-Sinh một cái đồng hồ gia bảo mà chỉ phát được cho chàng độc có ba trăm. Ba trăm bạc giữa, giữa cái thời buổi này... Ồ! Tiêu cho đến bao giờ, mới hết!

Thế mà bây giờ với cợ giấy kia, thứ yếu cũng phải hơn vạn bạc. Chưa bao giờ, kể từ khi viết báo làm văn, Trụ-Sinh có trong nhà được lấy hai nghìn, bởi thế,

Xin đợi

Bồn năm xin đợi từ nay,
 Từng giờ từng phút từng giây thừa Ngài.
 Chúng em xin rửa tai cho sạch,
 Chúng em xin rửa mắt cho tinh.
 Đợi xem những Đại Chương Trình
 Tô màu thật đẹp, thực hành đẹp chẳng?
 Chỉ mong «đít-bước-sáng» (Dolo) thôi ư,
 Còn thì xin x-t-xóa đáng chi!
 Sẽ xin tay chống gối quý,
 Lậy như lậy vợ, lậy thì rất hăng!
 On các cụ kè bằng non Thất,
 Và Sĩ Xanh mãi mãi ghi công
 Và còn bia đá tượng đồng,
 Và còn bia miệng, miệng trong miệng ngoài,
 Sẽ nhớ mãi nhân tài nước Việt,
 Nàng cơ đồ đã biết khéo tay,
 Làm sao nời gạo cho đầy.
 Khỏi ăn gạo Mỹ đỡ cay cái mồm!
 Nước ta ruộng, lúa nom bát ngát,
 Mà nhục chưa, vạc bát đi xin!
 Vấn đề rau muống cũng phiền
 Năm đồng một mớ trả tiền đau ghê!
 Mèn «chính nghĩa» dân quê thực dụng,
 Cả nhà ăn gần đúng bạc trăm!
 An bang tế thể âm âm,
 Sao bằng tế gạo sao bằng ăn rau!
 Hai khoản, đó đúng đầu mọi việc,
 Kính xin ngài giải quyết cho xuôi.
 Cũng là giải quả đi thôi,
 Cũng là đẹp mắt con người nghị viên
 Dân thì dĩ thực vi tiền,
 Nghị thì chả lẽ vi tiền phân dân?

TRẠNG ĐỚP

Đổi thoại

với

người sạch

(Tiếp theo trang 7)

chó gì. Ngoài Diệp văn Hưng còn cả đồng Diệp, văn Hưng trong đó. Thư luôn nhé, ông quận.

PHẠM VĂN ĐÌNH (Biên Hòa).— Chú Tểu làm vậy, liên hôn Con Ông sẽ chích đúng vào rốn của chú Không có việc vì cần, bắt tội các anh viết thư riêng các anh sẽ lần đùng ra chết không đồng dấy cho mà coi. Mến em.

nhìn chồng giấy bạc năm trăm trăm Trụ-Sinh cảm thấy rằng vì nó, vì những tờ giấy duyên dáng, đẹp đẽ kia mà người thi nhau lấy Mỹ. Lấy chết thôi và lấy hung hăng một cách không bao giờ ấy này...

Ồ... Ai xui em gì đời em Mèo
 Làm chiếu làm giường cho chú Sam (T.S.)

Trong khi Trụ-Sinh còn đang đắm đuối vì thơ phú và hơn vạn bạc trên bàn, em Nhung Nương chợt hý hửng đứng lên:

— Chị! Lâu quá mới gặp chị!

Trụ Sinh nhìn lên, chàng bắt gặp một khuôn mặt loè loẹt phấn son như một em phụ nhân hạng luych, nhưng nhìn xuống cách ăn mặc của nàng, Trụ Sinh chợt đau đớn thấy rằng nó giống y như một em nhà thia vớ được chồng giàu.

Cũng vì cái cách ăn mặc phồn văn minh và nghệ thuật ấy, khi Trụ Sinh nắm trong tay chàng bàn tay mềm mại của người thiếu phụ vừa đến, chàng không cảm thấy lòng mình táy máy một ly nào. Chàng chỉ nghiêng đầu đáp lễ:

— Hân hạnh.

Nàng Ngọc Nhung Nương ba hoa giới thiệu:

— Đây là chị Ngọc Hương, vợ của trung tá Dick. Còn đây là nàng mỉm cười duyên dáng là... nhà em đây chị ạ.

Trụ Sinh sững tỉnh người, được một em đẹp và thơm như em Ngọc Nhung Nương sừng sộ nhận là chồng, điều đó quan trọng hơn cả việc các cụ lính Mỹ hung hăng đặt máy phát điện cho sý khói phom phom vào hai lá phổi An Nam tức thời bắt tiết được phụng dưỡng bằng rau cháo qua ngày!

Và Ngọc Hương đồm đồm ngồi xuống, trông nàng y như là một chị bộ ngựa. Nàng nheo mắt:

— Thật đấy à?

— Nói đùa chị đấy. Anh đây là người cũ của em. Còn chị? Chắc vẫn ở với thằng Dick, thằng Dick gì đó phải không?

— Thì vẫn nó. Nó mới đưa chị đi Hồng Kông về.

...N NỮA)

NÀ CẦU
âm trong

Phú de giao chi

TRÊN TUỔI NGUYỄN LIỆU

Một bạn đọc của Con Ong vừa từ Quảng Ngãi về Saigon, tới cửa tiệm Con Ong kể cho Nà Cầu nghe một chút huyền thoại về con « người hùng Nguyễn Liệu ». Bạn kể như vậy : Có một thời, « người hùng Nguyễn Liệu » lâm vào tình trạng bà cả đội đã được người bạn tên là Luân (hiện đang ở Quảng Tín) đem về cư mang. « Người hùng » hồi ấy còn hèn lắm cơ. Thế thì, vì hèn, Nguyễn Liệu no cơm đấm rưng mỡ, âm mưu một chuyện tò te tí tét mi ly vợ ân nhân của mình. Người bạn gian, đuổi Lưu Bình tân thời ra khỏi cửa và đi làm con mồi khắc tên Nguyễn Liệu rồi nhúng sơn, đóng dấu Nguyễn Liệu vào mỗi cái xi lốp của vợ mình. Vậy là, tên tuổi Nguyễn Liệu lên vù vù, đề ngày nay, ông ta trở thành « người hùng ». Chẳng biết bạn đọc này có thuộc phe Bùi Nhung không ? Nà Cầu cho vào phú de. « Người hùng Nguyễn Liệu », có thể, vô phú de lượng cái tin này đi. Nhưng nhớ đừng biểu diễn trò vô học tức là nhờ và người khác lay giùm mình hoặc gửi thư cho Con Ong lại nhờ địa chỉ báo khác mà gửi.

ĐẦU CÙNG CÓ CÚT

Hôm qua đang đi trên một con phố đông đúc, thấy hai người đàn ông đuổi bắt một đứa con nít rồi đề đầu nó gọt hết tóc. Bèn sợ quá, tưởng « người hùng Nguyễn Liệu » đã xuất hiện giang hồ ở Saigon. Hỏi ra mới vỡ lẽ, đầu chẳng bé không có « chí » — chấy đó — mà đầu cha và thú nó đẩy « chí ». Cha chú nó ức quá mới gọt đầu nó cho bỏ ghét. Thằng bé kể vậy. Cha chú nó lại kể khác. Rằng đầu cha chú nó không có chấy, đầu thằng bé đẩy chấy cần gọt đi kéo sinh bệnh dịch. Người hàng phố vô tư thuật : Đầu bố thằng bé vấy cứt, đầu thằng con cũng vấy cứt. Thằng con định tố cáo với dư luận đầu bố nó có cứt nhưng chưa kịp tố cáo thì bố nó đã la làng và gọt đầu nó.

Trường hợp « người hùng Nguyễn Liệu » và bọn tham nhũng ở Quảng Ngãi giống hệt trường hợp « đầu cùng có cứt » của bố con nhà kể trên. Chẳng tin cứ hỏi phái viên Anh Quân thì rõ. Nguyễn Liệu to mồm hơn nên hẳn ta, từ một thằng đầu đầy cứt như ai, đã trở thành người hùng Nguyễn Liệu ?

(Trích báo Tiền)

THẦN TƯỢNG DI TẾ RE

Học giả Hồ Hữu Tường, nhà văn nghệ « sáng giá », tác giả cuốn « Au unquiet American » viết bằng tiếng Giao Chi, người được một ông tên là Trần Ngươn Phiên đề nghị thành lập một uỷ ban vận động giải Nobel văn chương cho cuốn « Au unquiet American » đã không còn thiêng liêng nữa. Các nhật báo Quyết Tiến, Xây Dựng Tiến đang xúm nhau lại hạ bệ Hồ Hữu Tường và mổ xẻ cái bọc bìm bịp của nhà... nguyên trung lập chế, hậu duệ Quang Trung. Mới đây, văn sĩ Hồng Dương, tác giả tiểu thuyết « Mắt xanh hồn tui » lại vi vút một cú « tạt ghì » đá phốc ngói vị thần tượng của Hồ hữu Tường. Ở đời này thật khe sòng, phải không cụ Hồ miền Nam ? Ông áo quá nên thiên hạ chúng ghét đấy mà. Khuyên cụ

nên « trầm tư một phát chẳng dặng dưng » đi là vừa cụ, ơi ! Dờ khảm thôi chi dờ tờ thân bại danh liệt. Và dờ trò bịp càng dễ đi té re.

MỘT MÈ TỐT BỢ

Ở cơ quan nọ có một viên chức lớn vừa cho xuất bản một cuốn « Khảo cứu thi ca Giao Chi ». Lập tức, nhà chủ nhiệm Nguyễn An Ca tự Nguyễn Kim Cang bèn xung phong lãnh về một lô bán giùm không thêm ăn phần trăm huê hồng. Và tòa soạn Tin Sớm biến thành sạp... khảo cứu. Nhưng cóc ai mua thơ giữa thời gạo châu củi quế này. Nhà chủ nhiệm Ang Ca mới phát cho anh em phóng viên dói rách mỗi tháng năm choạc, bảo tới Tin Sớm mua cuốn « khảo cứu » ba choạc còn hai choạc bố thì đề anh em lại rai ba sọt cà phê. Anh em đến mua thơ rất đông bằng tiền... Ang Ca (đọc là An ca cũng được nhưng đừng thêm dấu á). Và nhà chủ nhiệm Ang Ca tự Nguyễn Kim Cang dư sức lấy diêm với viên chức lớn nọ. Kèm theo ảnh chụp quang cảnh tấp nập người mua thơ. Anh Ang Ca, bọn thợ viết ở đường Phạm Ngũ Lão nó « mách » Nà Cầu thế đó. Nếu chúng nó hại anh, anh hãy cho Nà Cầu biết tên chúng nó để Nà Cầu xách trống tới, nhốt chúng nó vào phú de Giao Chi.

SỐT RUỘT QUÁ

Mấy bữa rày, người ta nói rất nhiều về Thượng thọ Hạ tà. Nhất là các đảng hạ sĩ trong Hạ tà. Nào là, nhiều đảng nhà quê biểu diễn « com lê » gõ mí ly « cà vạt » chim cò con thuyền xa bến, dói chim uyên ương tìm về tổ ấm và đôn bà thồi kèn « xác xô ». Nào là Hạ tà sặc mùi thối vì miệng ả hãnh Diệp văn Hưng vẫn còn dính « kit ». Nào mùi sâu quăng ở đuôi đảng Tăng Cửu. Và mùi thối tai, hôi nách thì khô bàn. Chưa hết, người ta còn nói đến nàng Kiều Hạ tà tức là nữ thi sĩ Kiều Mộng Thu với những bài thơ đã đăng nhật báo ăn đứt thơ bán thuốc lậu, bán thuốc phải gió, cầm mạo trên tàu điện của thi sĩ Xuân tóc đỏ và ký giả với những bài báo băng cái là da câu bắt thành tú ! Cả thị xã Long Xuyên nhao nhao tin « con Thu » trở thành... nghị sĩ. Thế có Thập thành con me Mèo, trở thành trang quốc mẫu thì sao ? Ô là là là chuyện ông niên trưởng cù lùn, hom hem Nguyễn Bá Lương cũng sôi nổi ra rít vì ông già lăm càm này dờ giọng thối « sặc mùi tay sai cho chính quyền » tức là không muốn có đối lập ! Sốt ruột quá. Nà Cầu tóm ghê đi mất thôi. Xin nhường đề bạn Lái Vịt « diến tả » cái sự thối tai, hôi nách ở Hạ Tà cùng hải nội chư quân tử.

KHOẢN NÀY RA SAO

Quốc hội lem nhem (lưu nhiệm đó) cương quyết ngồi ỳ, tới khi nào Tổng Thống bảo về mới ngoan ngoan ngoan về. Trong khi chờ đợi, văn lính lương đều. Thời đại người khôn của khó, nhiều anh dân biểu rời khỏi sòng thất nghiệp, dói rách ngay. Và phi đi bán đầu cù là trên xe buýt thì cũng đến vào sớ thú xia răng cạp. Chứ tài ba cái con mẹ gì. Bởi vậy, gỡ gác tí nào hay tí đó. Mới ỳ cái thân cụ ra. Lĩnh lương, đồng ý, Dân Gia^o Ghi quen nộp sru cao thể nặng cho nhà nước đề nhà nước nuôi bầy hạc gỗ rồi. Chúng tôi sẽ nuôi các ông nữa nuôi mãi mãi chừ bốn năm sau các ông lại ra khoe thành tích liêm sĩ, cách mạng. Nhưng yên cầu các ông hãy vô sớ thú lập Hội Bú Dù đi. Chúng tôi sẽ đuổi khi khỏi chuồng để các ông có... trụ sở, có chỗ đứng dưới ánh mặt trời như ai. Và thịt nuôi thú vật, sẽ xén cho các ông đóp chung, đóp riêng Nà Cầu băng khuâng tự hỏi, những anh quốc hội lem nhem đã vô Hạ tà có ngựa, lĩnh lương lưu nhiệm không nhĩ ? Hỏi Du đã Nguyễn Minh Đăng, chắc chắn, hẳn ta đáp có. Vậy nên làm một phát xúc cả bầy vào phú de Giao Chi.

TẠI SAO CHỪ TỤC

Nhiều nhà mô phạm rất khoái đọc Con Ong nhưng lại phàn nàn Con Ong chừ tục quá. Tại sao chừ tục ? Thừa quý vị, khi xã hội đầy rẫy nhưng thẳng vô liêm sĩ,

những thẳng bị nhét cứt vào mồm mà vẫn hãnh diện sống những con diêm khoe làm cách mạng, khoe có « đồng chí », những thẳng ma cô đóng vai chí sĩ, những thẳng ăn cắp cả văn chương của người ta đòi hỏi sự trong sạch ngay thẳng thì không thể bay bướm chừ, không thể dùng lời lẽ của thánh hiền được. Gà phải nhờ nước miếng vào mặt chúng phải dậm chân, chỉ tay vào mặt chúng chừ rằng: « Tiên sư cha chúng mày « mới hợp... thời đại chó đẻ !

NÀ CẦU

NOM NHƯ LÍNH PẠC TI GIẢNG

Ông Hạ sĩ Nguyễn Hữu Phối tự Thế Linh đi họp Hạ Viện... Lái Vịt ngờ là một ông lính pác ti gắng thời thực dân Pháp hay nói cho đúng hơn... nom ông giống hệt một nghĩa quân... Ông Phối đã mặc hộ đồ lính đem đeo giây nịch lính, đội mũ lính đi giảng lính nom nhỏ quéo bỏ mẹ... nên có người đã gọi ông Phối là ông bê bối... tay bần đồ « vệ binh đen » nhưng ông lại chỉ thích đứng gần em Kiều Mộng Thu... người nữ Hạ Viện mặc quần phim trắng mỏng tranh... làm lộ cả cặp vú đỏ hồng... nam ghê hô mạng.

Hỏi ra mới biết ông Phối là Thiếu úy... nên ông đã méo mó nghề nghiệp đem cả tác phong lính vào Hạ Viện — Thôi xin cha nội cắt rái tác phong lính về nh cho bà con nhỏ chừ không chườ đừ chịu được... lăm ông Hạ sĩ dù loại già gồm gần tới,

ÔNG NIÊN TRƯỞNG LẮM CÀM

Ông già Nguyễn bá Lương đúng là ông già lăm càm và cù lùn nhất Hạ viện. Đã từng ngồi trong cái quốc hội lập hiến mà chẳng học hỏi được tí kinh nghiệm nào về việc điều khiển cuộc thảo luận, đã vậy còn vô chính trị khi đề cập tới vấn đề người địa này người địa phương nọ và bị mấy ông Hạ sĩ khác quạt cho tối tân mặt mũi. Vậy mà cụ Lương đang vận động ngầm để người ta bầu cụ vào chức chủ tịch Hạ viện thì có bỏ bỏ người ta không có chào.

Cáo lỗi và giới thiệu

Con Ong, số 5 vì mới thay đổi thợ sắp chữ nên sự trình bày và lỗi typo còn khá nhiều lần, méo mó, phàn mỹ thuật. Nhất là bài « Con chồn bìm bịp » sai đến phát... khó: (quý vị thì phát chừ) Xin các lỗi cùng quý vị. Sau đây Nà Cầu xin giới thiệu cuốn sách mới :

CẨM TRỀ EM DƯỚI 16 TUỔI

Đã phát hành

Quý sống ăn người

của TÔ NGỌC

— Một chuyện quái đản khác hẳn, những truyện quái đản đã xuất bản từ trước tới nay.

Chọn Lọc xuất bản. Sắc đẹp Giá 50 đồng.

muốn nghe « chừ » mỹ hãy tìm đọc :

THỨ TƯ TẬP CHÍ XUẤT BẢN

ẢO VỌNG TUỔI TRẺ

của DUYÊN ANH